

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamus teemal "Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv andmete säilitamise kohta, mida on töödeldud üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutamisel, ja millega muudetakse direktiivi 2002/58/EÜ"

KOM(2005) 438 lõplik — 2005/0182 (COD)

(2006/C 69/04)

16. novembril 2005 otsustas Euroopa Liidu Nõukogu vastavalt EÜ asutamislepingu artiklile 95 konsulteerida Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega järgmises küsimuses: "Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv andmete säilitamise kohta, mida on töödeldud üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutamisel, ja millega muudetakse direktiivi 2002/58/EÜ".

Komitee juhatus tegi 27. septembril 2005 käesoleva arvamuse ettevalmistamise ülesandeks transpordi, energeetika, infrastruktuuri ja infoühiskonna sektiioonile (raportöör: hr HERNÁNDEZ BATALLER).

Arvestades töö kiireloomulisust määras komitee täiskogu 423. istungjärgul 18.–19. jaanuaril 2006 (18. jaanuari istungil) pearaportööriks hr HERNÁNDEZ BATALLERi ja võttis vastu järgmise arvamuse. Poolt hääletas 92, vastu hääletas 17, erapooletuks jäi 17.

1. Järeldused ja soovitused

1.1 Komitee väljendab üllatust ja muret, et on esitatud selline seadusandlik ettepanek, sest selle sisu on ebaproportsionaalne ja rikub põhiõigusi.

1.2 Viis, kuidas ettepanekus lähenetakse inimõigustele, eelkõige õigusele eraelu puutumatusel, on ebakohane ja võib teatud aspektides viia normide vastuoluni.

1.3 On oht kaotada elektroonilise side kasutajate usaldus ja kahjustada nende valmidust info- ja sidetehnoloogiate kasutamiseks. Tarbija usalduse kaotus võib pikas perspektiivis pidurdada infoühiskonna arengut, seades nii ohtu ka Lissaboni strateegia.

1.4 EMSK leiab, et kõnealune ettepanek ei ole tervikuna kooskõlas subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttega, sest puuduvad põhjendused, mis tõestaksid, et ühenduse eesmärgid on paremini saavutatavad ühenduse tasandil.

1.5 Ettepanekus nimetatud operaatorite lisakulusid, mis kaasnevad andmete säilitamise ja edastamise kohustusega, tuleks vaadelda kui koormust, mida peavad kandma operaatorid pelgalt turul olemise tõttu ja mida ei peaks kandma riik ja seega kõik kodanikud.

1.6 Eelnevat silmas pidades tuleks kõnealune ettepanek põhjalikult läbi vaadata, sest komitee arvates ei austa ettepanek tervikuna põhiõigusi ega andmetele juurdepääsu, andmete kasutamise ja vahetamise eeskirju.

2. Motivatsioon

2.1 Taust

2.1.1 Hetkel kehtivad mitmed ühenduse sätted, mis käsitlevad teenuste osutajate kohustusi. Antud juhul on tegemist andmetega, millele viidatakse 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ artiklis 1 ja artikli 2 punktis a⁽¹⁾. Kõnealune direktiiv käsitleb liikmesriikide üldisi kohustusi tagamaks füüsiliste isikute eraelu puutumatusel kaitset isikuandmete töötlemisel.

2.1.2 Lisaks reguleerib 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ⁽²⁾ konkreetselt isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatusel kaitset elektroonilise side sektoris. Kõnealuse ettepaneku kohta avaldas komitee ka oma arvamuse⁽³⁾.

2.1.3 Mõlema direktiivi aluspõhimõtteks on, et säilitatud andmed tuleb kustutada niipea, kui nende säilitamine ei ole enam õigustatud. Direktiiv 2002/58/EÜ sätestab, et üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste pakkujad peavad võtma asjakohased meetmed kindlustamaks oma teenuste turvalisust ja liikmesriigid peavad tagama elektroonilise side konfidentsiaalsuse, keelates pealtkuulamise, salvestamise ja säilitamise teiste isikute poolt kui teenuse kasutajad, välja arvatud teenuse osutajate poolt arve koostamise eesmärgil ning vajaliku aja jooksul. Liiklus- ja asukohaandmeid tohib töödelda ainult anonüümselt ja abonendi nõusolekul.

2.1.4 Direktiivi 2002/58/EÜ artikkel 15 lubab liikmesriikidel erandjuhul andmeid säilitada, kui seda peetakse vajalikuks, proportsionaalseks ja otstarbekaks kuritegude menetlemisel kohtus. Liikmesriigid ei jõudnud elektroonilise side andmekaitset käsitlevat direktiivi puudutavatel läbirääkimistel kokkuleppele säilitamistähtaja suhtes, mistõttu tuli kõnealuse tähtaja määramisest loobuda.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta. EÜT L 281, 23.11.1995.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatusel kaitset elektroonilise side sektoris. EÜT L 201, 31.7.2002.

⁽³⁾ 24.–25. jaanuari 2001. aasta täiskogu istungjärgul vastuvõetud arvamus, raportöör hr LAGERHOLM. EÜT C 123, 25.4.2001.

2.1.5 25. märtsil 2004. aastal kaalus Euroopa Ülemkogu võimalust kehtestada eeskirjad elektrooniliste sideteenuste osutamisel tekkivate andmete säilitamise kohta. Vastuseks esitasid neli liikmesriiki (Iirimaa, Prantsusmaa, Rootsi ja Ühendkuningriik) algatuse võtta vastu nõukogu raamotsus üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutamise seonduvate töödeldud ja salvestatud andmete ning avalike sidevõrkude kaudu edastatavate andmete säilitamise kohta kuritegude, kaasa arvatud terrorismi ennetamiseks, uurimiseks, avastamiseks ja kohtus menetlemiseks.

2.1.6 Euroopa Parlament lükkas kõnealuse ettepaneku tagasi, väljendades kahtlust selle õigusliku aluse, sätete proportsionaalsuse ja Euroopa inimõiguste kaitse konventsiooni artikli 8⁽⁴⁾ võimaliku rikkumise suhtes.

2.2 Komisjoni ettepanek

2.2.1 Võttes aluseks EÜ asutamislepingu artiklil 95, esitas komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule direktiivi ettepaneku andmete säilitamise kohta, mida on töödeldud üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutamisel, ja millega soovitakse muuta direktiivi 2002/58/EÜ.

2.2.2 Tegemist on liikmesriikide õigusakte ühtlustava direktiiviga, mis sätestab üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutajate kohustuse säilitada ja töödelda andmeid teatud kuritegude (eelkõige terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse) ennetamise, uurimise, avastamise ja kohtus menetlemise eesmärgil (artikkel 1 lõige 1).

2.2.3 Ettepanek puudutab kõnealuse side saatjaks või vastuvõtjaks olevate füüsiliste ja juriidiliste isikute liiklus- ja asukoohaandmeid, kuid ei kehti side sisu kohta (artikkel 1 lõige 2).

2.2.4 Vastavalt sellele nõuab ettepanek liikmesriikidelt asjakohaste meetmete võtmist, mis tagavad, et teenuse operaatorid säilitavad kõnealused andmed ja edastavad need pädevatele siseriiklikele kuritegevusevastase võitluse ja ennetustööga tegelevatele ametiasutustele vastavalt ettepaneku eesmärkidele (artikkel 3).

2.2.5 Samuti määrab ettepanek kindlaks säilitatavad andmeliigid, milleks on side allikas ja sihtpunkt, side toimumise aeg ja kestus, side liik, kasutajate asukoht jne (artikkel 4 ja lisa).

2.2.6 Samuti sätestatakse, et andmeid säilitatakse ühe aasta jooksul mobiil- ja tavatelefonide side puhul ja kuue kuu jooksul internetipõhise side puhul (artikkel 7).

⁽⁴⁾ 4. novembril 1950. aastal Roomas alla kirjutatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioon.

2.2.7 Lisaks sätestatakse operaatorite kohustus edastada säilitatud andmed taotlusel pädevatele siseriiklikele ametiasutustele (artikkel 8) ja liikmesriikide kohustus edastada igal aastal teatud asjaomased statistilised andmed Euroopa Komisjonile (artikkel 9).

2.2.8 Samuti sätestatakse siseriiklike ametiasutuste kohustus hüvitada sideoperaatoritele kõik asjaomaste andmete säilitamise ja edastamisega kaasnevad lisakulud (artikkel 10).

2.3 Üldised märkused

2.3.1 Komitee väljendab üllatust ja muret, et on esitatud selline seadusandlik ettepanek, sest selle sisu on ebaproportsionaalne ja rikub põhiõigusi.

2.3.2 Kõnealuses ettepanekus muudab komisjon hetkel kehtivad siseriiklikud avaliku julgeoleku meetmed "samaväärse toimega meetmeteks" (takistus telekommunikatsiooni siseturul), mis vastavalt EÜ asutamislepingu artiklile 14 tuleb tühistada.

2.3.3 Ettepanek avaldab ulatuslikku mõju elektrooniliste sideteenuste kasutajatele tervikuna, sest on oht kaotada klientide usaldus ja kahjustada nende valmidust kasutada info- ja sidetehnoloogiaid üldiselt ja hakata kasutama uusi elektroonilisi teenuseid. Tarbija usalduse kaotus võib pikas perspektiivis pidurdada infoühiskonna arengut, seades nii ohtu ka Lissaboni strateegia.

2.3.4 On raske mõista viisi, kuidas ettepanekus lähenetakse põhiõigustele, eelkõige õigusele eraelu puutumatusel. Komisjon testib ettepaneku seaduslikkust kahe parameetri abil, jõudes järeldusele, et ettepanek ei riku põhiõigusi.

2.3.5 Esiteks toetatakse artikli 15 lõikele 1, mis on küll esitatud direktiivis 2002/58/EÜ, kuid kordab peaaegu sõnasõnalt rahvusvahelise kodaniku- ja poliitiliste õiguste pakti (artiklid 4 ja 12) ja Euroopa inimõiguste kaitse konventsiooni (artiklid 9, 10 ja 11) sätteid. Neid sätteid on juba pädevate asutuste poolt ammendavalt tõlgendatud, mistõttu komisjoni soov anda kõnealusele küsimusele *ex novo* tõlgendusi ei ole kohane.

2.3.6 Teiseks põhineb kõnealune seaduslikkuse test põhiõiguste harta teatud sätetel, kuid see õigusakt, mis on küll pärilnud Euroopa laialdase tunnustuse, ei ole veel jõus ja sellele ei saa kohtus toetuda kui õiguslikult siduvale dokumendile.

2.3.7 Kõnealune niigi nõrkadel alustel test väärrib veelgi karmimat kriitikat seetõttu, et komisjon võtab arvesse ainult harta artikleid 7 (era- ja perekonnaelu austamine) ja 8 (isikuandmete kaitse), unustades teised eeskirjad nagu artiklid 36 (juurdepääs üldhuvi pakkuvatele teenustele), 38 (tarbijakaitse), 47 (õigus tõhusale õiguskaitsevahendile) ja 48 (süütuse presumpatsioon).

2.3.8 Seega peaks komisjon järele mõtlema ja hoolikamalt silmas pidama põhiõigusi, et tulevikus vältida ettepaneku eeskirjade põhiseadusele mittevastavaks tunnistamist liikmesriikide konstitutsioonikohtute poolt ⁽⁵⁾.

2.3.9 Mis puutub subsidiaarsuse põhimõttesse, on üllatav komisjoni seletus, mille kohaselt seetõttu, et ei nõukogu ega parlament ei ole siiani jõudnud kokkuleppele kõnealuste probleemide lahendamises, on kiiresti vaja riigiülest meetet siseturu valdkonnas, millest kõnealune regulatsioon edaspidi lähtuks.

2.3.10 Selline põhjendus oleks loogiline, kui julgeoleku probleemid oleksid samaväärsed teiste siseturu puudutavate (näiteks kaubanduslike, maksu- või tööhõivealaste) probleemidega, kui oleksid olemas kiireloomulised eeskirjade vastuvõtmise tähtsajad (asutamislepingutes või teisest õigusaktides sätestatud) või kui oleks võimalik ja vajalik ühtse õigusruumi loomine asjaomases küsimuses.

2.3.11 Riigi julgeolek ei ole siiski ühenduse õiguses ette nähtud õigushüve erinevalt avalikust korrast ja avalikust julgeolekust, mis on ette nähtud asutamislepingutes, selleks et sobival juhul õigustada erandlike julgeolekumeetmete tarvitusele võtmist liikmesriikide poolt.

2.3.12 Samuti ei sisalda asutamislepingud selget alust asjaomasteks meetmeteks ega mingit tähtaega, mis nõuaks meetmete kohest tarvituselevõttu. Ohte, mis ähvardavad riikide julgeolekut, ei saa hõlmata ühtlustava õigusaktiga, mis läheneb ühesugusel viisil (soovitav ühtse viisi asemel) erinevatele olukordadele.

2.3.13 Mis puutub proportsionaalsuse põhimõttesse, siis iga põhiõigusi piirav eeskiri nõuab riikide parlamentide osalust ja lisaks kohtuliku järeelvalve (*ex ante* või *ex post*) tagatist. On raske ette kujutada, kuidas mõnede "nähtamatute tõkete" kadumine, mis takistavad elektrooniliste sideteenuste osutamist kogu siseturul, võib kaasa tuua ridamisi muudatusi riiklikes põhiõigusi tagavates seadustes ja põhiõiguste kaitse riiklikes süsteemides.

2.3.14 Seega leiab komitee, et kõnealune ettepanek ei ole tervikuna kooskõlas subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttega, sest puuduvad põhjendused, mis tõestaks, et ühenduse eesmärgid on paremini saavutatavad ühenduse tasandil.

⁽⁵⁾ Vt Saksamaa konstitutsioonikohtu hiljutist otsust, millega tunnistati põhiseadusele mittevastavaks Euroopa vahistamismäärus, mis on terrorismi ja rahvusvahelise kuritegevuse vastases võitluses veelgi tähtsam õigusakt kui siin käsitletav teema.

2.3.15 Teisalt on üllatav, et komisjoni ettepanek käsitleb ainult sideoperaatorite vajadusi ja seaduslikke õigusi ja jätab täielikult tähelepanuta tarbijad, unustades, et üks ühenduse ülesandeid on "tarbijakaitse tugevdamine" (EÜ asutamislepingu artikkel 3 punkt t), tagades tarbijatele "kõrgetasemelise kaitse" ja "kaitstes [tarbijate] majanduslikke huve" (EÜ asutamislepingu artikkel 153).

2.4 Konkreetsed märkused

2.4.1 Ettepanek toetub EÜ asutamislepingu artikli 95 lõikele 1. Seega oleks soovitatav, et võetaks arvesse ka ettepaneku võimalikku mõju politsei- ja õigusalase koostöö sambale kriminaalasjades. Ühenduseväliste elektroonilise side operaatorite puhul oleks soovitatav, et päritoluriigid nõuavad *ad hoc* kokkulepet liikmesriikidega, milles sätestatakse teenuse osutamise vastastikused tingimused riikliku julgeoleu eesmärgil.

2.4.2 Oma ettepanekus, eelkõige artiklis 1, jätab komisjon tähelepanuta, et kuigi selle reguleerimisalasse kuuluvad andmed on näiliselt "neutraalsed" (side allikas ja sihtpunkt, side kestus, asukoht, sagedus jne), on tegemist teabega, mis rikub eraelu puutumatust ja paljudel juhtudel võib rikkuda ka teisi õigusi nagu ametisaladus või õigus juriidilisele abile.

2.4.3 Euroopa avaliku korra hetkeseisu juures, mille sätestab Euroopa inimõiguste kaitse konventsioon, ja vastavalt liikmesriikide põhiseaduslikele tavadele ei ole õigus eraelu puutumatusele ainult passiivne, vaid vähemal määral ka aktiivne.

2.4.4 See tähendab, et üksikisikutel, nii Euroopa Liidu kodanikel kui teistel, on õigus teada, kes jälgib nende sidet ning mis põhjusel ja kui sageli seda tehakse, samuti õigus juurdepääsule igale avalikule või eraandmebaasile, mis sisaldab sellist teavet ⁽⁶⁾.

2.4.5 Ettepanek on vastuolus põhiõigustega, eelkõige Euroopa inimõiguste kaitse konventsiooni artikliga 8, ja võib avaldada laialdast mõju kodanikuvaladustele ja põhiõigustele. Seetõttu on komitee arvamisel, et nii nagu iga erandi korral üldreeglit, peaks kõnealuse ettepaneku sisu piirduma sätetega, mis kahjustaksid võimalikult vähe nimetatud õigusi.

2.4.6 Säilitatavad andmeliigid on loetletud artiklis 4 ja lisas. Tegemist on esialgse nimekirjaga, mida on võimalik komiteemenetluse kaudu muuta. Et tegemist on põhiõigusega, peab komitee siiski ebaõigeks, et säilitatavate andmeliikide laiendamises ei osale parlament, vaid kasutatakse meetodit, mis on sobiv neutraalsete tehniliste eeskirjade puhul, mis on hoopis teist laadi kui ettepaneku sisuks olevad andmete säilitamise eeskirjad.

⁽⁶⁾ Euroopa Inimõiguste Kohtu otsused kohtuasjades AMANN (2000), KOPP (1998), HALFORD (1997) ja MALONE (1984).

2.4.7 Säilitatavate andmete hulk on uurimiseks vajaliku teabe leidmiseks liiga suur, mistõttu tuleks säilitatavate andmete hulka piirata. Andmete hulk peab vastama ettepaneku eesmärkidele ja tuleb tagada, et juurdepääs andmetele oleks võimalik ainult kohtu loal. Ettepaneku eesmärki "ennetada" teatud kuritegusid on raske mõista, kuigi liiklusandmete säilitamine võib siiski olla kasulik kuritegude uurimisel ja teiste ettepaneku eesmärkide saavutamisel.

2.4.8 Säilitamistähtaeg on liiga pikk, sest komisjon ei põhjenda vajadust säilitada andmeid nii pika aja jooksul. Komitee on arvamusel, et mõistlik oleks ühtne kuue kuu pikkune tähtaeg, võttes arvesse asjakohased turva- ja konfidentsiaalsuse meetmed.

2.4.9 Ettepanekus ei ole ette nähtud eeskirju takistamaks teenuse osutajate ja teiste huvitatud isikute võimalikku juurdepääsu säilitatud andmetele. Tuleb sätestada, et juurdepääs kõnealustele andmetele tohib toimuda ainult erijuhtudel ja kohtuliku järelevalve all. On kahetsusväärne, et ettepanek ei sätesta, mil viisil kaitstakse säilitatud andmeid nõutava tähtsuse jooksul.

2.4.10 Ettepanekus sisalduv viide "pädevatele siseriiklikele ametiasutustele" on liiga üldine ning tuleks selgesõnaliselt sätestada, et säilitatud andmeid tohib edastada ainult sellistele ametiasutustele, mis tagavad saadud andmete kvaliteedi, konfidentsiaalsuse ja turvalisuse. Komitee leiab, et ettepanekus esineb mõisteid, nagu eespool nimetatud mõiste, mis tuleb täpsemalt määratleda, et vältida lahkharvamusi nende tõlgendamisel.

2.4.11 On üllatav, et artiklis 10 reguleerib ettepanek operaatorite nn lisakulusid, mis kaasnevad andmete säilitamise ja edastamise kohustusega, ja et komisjoni ettepaneku kohaselt tuleb need hüvitada riigi vahenditest, sest vastavalt ettepaneku

põhjendusele 13 on andmete säilitamine "kasulik ühiskonna avalikule julgeolekule üldiselt".

2.4.12 Kõnealuses küsimuses ei nõustu komitee komisjoniga ja leiab, et selline väide on ebatõenäoline, sest iga liikmesriik määrab kõnealuste kulude hüvitamise ulatuse ja korra vabalt, vastavalt oma kriteeriumidele, ühiskonna oludele ja julgeolekuvajadustele, kuigi — nagu komisjon tunnustab (põhjendus 5) — paljud liikmesriigid ei ole isegi asjaomaseid õigusakte vastu võtnud.

2.4.13 Komisjoni kriteerium tõstatab järgmised küsimused:

— kas siis kõnealuste teenuste osutajad ei saa kasu riikide poolt tagatud turvalisusest ja ühiskonna stabiilsusest?

— kas kõnealused teenuste osutajad ei saa siis kasu õigusriigi õiguskindlusest?

— kas teenuseosutajad ei saa kasu juurdepääsust ühtsele turule, kus nad saavad arendada seaduslikku äritegevust tänu riiklike ametiasutuste hoolele, mitte ainult tänu komisjoni tegevusele?

2.4.14 Eelnevat silmas pidades ja eeldades, et direktiivi ettepanek on edukas, tuleks kõnealuseid kulusid vaadelda kui koormust, mida peavad kandma operaatorid pelgalt turul olemise tõttu ja mida ei peaks kandma riik ja seega kõik kodanikud. Komitee on arvamusel, et kõnealune ettepanek lisakulude hüvitamiseks on põhjendamatu ja tuleks välja jätta.

2.4.15 Eelnevat silmas pidades, peaks komisjon kui asutamislepingute ja nende peamiste põhimõtete hoidja vastavalt Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõigetele 1 (7) ja 2 (8) kõnealuse ettepaneku põhjalikult üle vaatama, sest komitee arvates ei austa ettepanek tervikuna põhiõigusi ega andmetele juurdepääsu, andmete kasutamise ja vahetamise eeskirju.

Brüssel, 19. jaanuar 2006

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee

president

Anne-Marie SIGMUND

(7) Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõige 1: "Liit on rajatud vabaduse, demokraatia, inimõiguste ja põhivabaduste austamise ning õigusriigi põhimõtetele, mis on ühtsed kõikidele liikmesriikidele".

(8) Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõige 2 sätestab: "Liit austab põhiõigusi kui ühenduse õiguse üldpõhimõtteid, nagu need on tagatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga, mis on alla kirjutatud Roomas 4. novembril 1950, ning nagu need tulevad liikmesriikide ühesugustest riigiõiguslikest tavadest".

LISA

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamusele

Järgmised muudatusettepanekud, mis hääletamisel kogusid üle veerandi häälest, lükati arutelude käigus tagasi:

Punkt 1.5

Punkt välja jätta.

Ettepanekus nimetatud operaatorite lisakulusid, mis kaasnevad andmete säilitamise ja edastamise kohustusega, tuleks vaadelda kui koormust, mida peavad kandma operaatorid pelgalt turul olemise tõttu ja mida ei peaks kandma riik ja seega kõik kodanikud.

Motivatsioon

Ei vaja selgitust.

Punkt 2.4.11

Muuta järgmiselt:

~~On üllatav, et~~ Artiklis 10 reguleerib ettepanek operaatorite nn lisakulusid, mis kaasnevad andmete säilitamise ja edastamise kohustusega, ~~ja et~~ Komisjoni ettepaneku kohaselt tuleb need hüvitada riigi vahenditest, sest vastavalt ettepaneku põhjendusele 13 on andmete säilitamine "kasulik ühiskonna avalikule julgeolekule üldiselt"

Motivatsioon

Ei vaja selgitust.

Punkt 2.4.12

Asendada tekst järgmiselt:

Kõnealuses küsimuses ei nõustu komitee komisjoniga ja leiab, et selline väide on ebatäpne, sest iga liikmesriik määrab kõnealuste kulude hüvitamise ulatuse ja korra vabalt, vastavalt oma kriteeriumidele, ühiskonna oludele ja julgeolekuvajadustele, kuigi nagu komisjon tunnistab (põhjendus 5) paljud liikmesriigid ei ole isegi asjaomaseid õigusakte vastu võtnud.

Ettepanekuga kaasnevad märkimisväärsed kulud tööstusele. Ettevõtted loovad, töötlevad ja säilitavad praegusel hetkel andmeid arvelduslikel, kaubanduslikel ja muudel õiguspärastel eesmärkidel. Täiendavad nõudmised (andmete lisatüübid, pikemad säilitamisperioodid) toovad kaasa maksmisele kuuluvaid lisakulusid. Kuna turvalisus kuulub selgelt riikliku pädevuse ja rahastamise alla, peavad liikmesriigid kandma andmete säilitamise kulud, kompenseerides need info- ja kommunikatsioonitehnoloogia ettevõtetele.

Motivatsioon

Ei vaja selgitust.

Punkt 2.4.13

Asendada tekst järgmiselt:

Komisjoni kriteerium tõstatab järgmised küsimused:

- kas siis kõnealuste teenuste osutajad ei saa kasu riikide poolt tagatud turvalisusest ja ühiskonna stabiilsusest?
- kas kõnealused teenuste osutajad ei saa siis kasu õigusriigi õiguskindlusest?
- kas teenuseosutajad ei saa kasu juurdepääsust ühtsele turule, kus nad saavad arendada seaduslikku äritegevust tänu riiklike ametiasutuste hooletule, mitte ainult tänu komisjoni tegevusele?

Ettepaneku põhiprintsiibiks on, et Euroopa vajab kooskõlastatud lähenemisviisi andmete säilitamisele kui vahendit kuritegevuse ja terrorismiga võitlemiseks. Kui mõned Euroopa riigid toetavad kuritegevuse vastu võitlemisega seonduvate arvete maksmist ja teised riigid otsustavad kõnealuse märkimisväärse rahalise koorma asetada mainitud teenuste osutajatele, siis langevad Euroopa telekommunikatsiooni turule peagi osaks ohtlikud konkurentsimoonnused. Seega toetab komitee kõnealuses küsimuses täielikult komisjoni.

Motivatsioon

Ei vaja selgitust.

Punkt 2.4.14

Punkt välja jätta.

~~Eelnevat silmas pidades ja eeldades, et direktiivi ettepanek on edukas, tuleks kõnealuseid kulusid vaadelda kui koormust, mida peavad kandma operaatorid pelgalt turul olemise tõttu ja mida ei peaks kandma riik ja seega kõik kodanikud. Komitee on arvamisel, et kõnealune ettepanek lisakulude hüvitamiseks on põhjendamatu ja tuleks välja jätta.~~

Motivatsioon

Ei vaja selgitust.

Hääletamise tulemus (kõigi muudatusettepanekute kohta)

Poolt: 53

Vastu: 54

Erapooletuid: 15
